

Intervenció de Laia Bonet al Ple del Parlament de Catalunya en relació a la Moció sobre les consultes populars per la independència, presentada per Solidaritat Catalana per la Independència (10/03/2011)

Moltes gràcies, Presidenta. Sra. Vicepresidenta, Sra. Consellera,
Senyors diputats, senyores diputades,

Sr. Beltran,

Li vull confessar que estem una mica astorats. Vostè pretén, o pretenia, amb la moció que havia presentat (i que ara ha aigualit acceptant el text presentat per Convergència i Unió), que totes les institucions dels països i de l'Estat es posin en marxa amb motiu de la consulta del 10 d'abril:

- Per cedir espais.
- Per fer jornades de portes obertes.
- Perquè reconeguïn això o allò.

En definitiva, vostè ha col·locat tota l'argumentació sobiranista del darrer segle en aquesta moció.

Només em pregunto què li queda per la propera interpel·lació? Vostès han llençat tots els mobles vells a la foguera. I ho han fet pel broc gros.

El que calia, sembla, és fer soroll i per aquesta recepta, tots els ingredients són bons.

Bé, tots, tots, no...: el rigor, la serietat, la tolerància, el respecte a les opinions dels altres, ...no hi són benvinguts.

Per a la seva recepta, sí que cal, en canvi, una bona dosi de simplificacions, de reduccionismes, de desconeixements flagrants de les regles del joc, de mirada esbiaixada sobre la història del nostre país, i un bon pessic d'un ingredient essencial a la seva cuina: el "tot s'hi val".

Quatre mostres, tan sols del que ara afirmava:

Vostè, fa afirmacions que nosaltres NO podem ni volem compartir. Vostè afirma que:

- "Negar el suport a aquestes consultes:
  - o "és negar el dret a decidir"
  - o "és no estar al costat dels ciutadans, és no defensar els interessos dels ciutadans de Catalunya, és negar els interessos de Catalunya."
  - o "és ser contrari a l'exercici de la democràcia."

- “Negar el suport a aquestes consultes, l’incapacita a un per poder exercir una responsabilitat pública a les institucions catalanes.

Ho deixo aquí -li sembla?- perquè crec que la càrrega de demagògia, de reduccionisme ideològic, de desconeixement (conscient...?) de les regles del joc més essencials del nostre sistema democràtic queda prou palesa...

No pretengui donar lliçons de democràcia, Sr. Beltran.

No s’apropii del país ni dels “seus interessos”. El país, és molt més ric, plural i divers. Sinó fos així, vostè ara estaria assegut en la primera fila d’aquest hemicicle.

Jo puc estar o no d’acord amb vostè, però mai pensaré que les seves idees el fan menys demòcrata o catalanista que jo.

Vostè confon la passió legítima per les seves idees, amb la necessitat malaltissa d’acusar de falta de patriotisme democràtic a qui no les comparteix.

Aquesta actitud el desqualifica.

NO a les seves idees, sinó a vostè.

I perdoni, no puc permetre que en aquesta cambra es confongui la passió amb la manipulació.

Nosaltres hem expressat repetidament la nostra posició sobre aquesta qüestió.

- Respectar el dret a decidir passa, abans que res, per defensar allò que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya van referendar. I això té un nom: l’Estatut d’autonomia de Catalunya.
- I sí, respectar el dret a decidir passa per lluitar per recuperar allò que va quedar afectat per la Sentència del Tribunal Constitucional.
- Volem fer progressar aquest país sumant i no dividint. De la mà de l’Estatut, que és la gran avinguda democràtica -aquesta sí, Sr. Beltran-. Aquesta és la nostra ambició nacional.
- I deixi’m que li digui: la independència empobreix Catalunya. I nosaltres volem un país fort.

I no pequi de simplisme. Nosaltres estem a favor del paper actiu dels ciutadans en la nostra societat, també en la política. Però de TOTS els ciutadans.

No pretenem aparèixer en escena per reivindicar aquesta convicció només quan allò que planteja un col·lectiu és allò que ens interessa políticament.

Aquestes no són les regles del joc.

Les regles del joc són les que estableix el nostre ordenament jurídic.

I sobre les consultes populars, les regles del joc són clares: les institucions poden actuar quan la consulta afecta a qüestions de la seva competència.

I vostè sap que la possibilitat de declarar unilateralment la independència de Catalunya no es troba entre les competències de la Generalitat.

Però bé, no entraré ara en aquesta qüestió perquè serà objecte del debat sobre la proposició de llei d'independència que vostès, des del Grup Mixt, han promogut.

Precisament en l'admissió a tràmit d'aquesta iniciativa, hi va tenir el seu pes –diguem-ne, un pes “absolut”- la posició de Convergència i Unió a la Mesa. Tots ho sabem.

Perquè és clar, a vostès - tot i el reduccionisme de la seva doctrina-, allò que ningú els pot discutir es la seva coherència. Només parlen d'independència. Aquest és el seu nord, el seu sud, el seu est i el seu oest. Cap sorpresa, cap incògnita, cap desviació, cap incoherència... Tot és el que es veu.

No podem dir el mateix de Convergència i Unió, que no sabem, no saben (o no saben si saben) què són ni què volen ser de grans. En definitiva, han passat i passen per tots els colors de l'arc de Sant Martí:

- Admeten a tràmit una proposició de llei sobre la independència i afirmen que la rebutjaran després.
- La Vicepresidenta diu que no deixaran les dependències per la consulta, i després corregeixen que sí que les deixaran.
- ... que no cediran les urnes, i després que sí que les cediran.
- El President diu que té un dilema però que creu que no anirà a votar; després que no ho sap, que potser no, que potser sí, i finalment que sí.

Espero que en un tema tant rellevant com aquest els dilemes siguin criteris; i les posicions clares.

Això és el que els hi falta a vostès: criteri i claredat.

* * *

Crec que ha quedat clara, Sr. Diputat, quina serà la posició del nostre grup parlamentari sobre aquesta moció: els socialistes hi votarem en contra.

El país ens preocupa massa com per què estiguem disposats a debilitar-lo d'aquesta manera.

Moltes gràcies.